ANUL X No. 2781 | Ediţia de seară | SAMBATA 15 MARTIE 1897

Abonamente
încep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ
şi se plătesc înainte
Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 » » » 25 »
Treĭ lunĭ 8 » » » 13 »

Numărul 10 banĭ

In streinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

Anunciurĭ
se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ
Linia pag. IV . . . . leĭ 0.50 banĭ
» » III . . . . » 2.— »
» » II . . . . . » 3.— »
La un mare număr de liniĭ se face reducţiĭ din tarif.

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BANCEI NAŢIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BANCEI NAŢIONALE (TELEFON No. 25)

Ruşiĭ ocupă Turcia

O dată cu ediţia de SEARA a „Adevĕruluĭ“ de astă-zĭ, cititoriĭ sînt rugaţĭ să reclame chioşcarilor şi vînzătorilor de ziare SUPLIMENTUL GRATUIT CU ŞTIRILE DE DIMINEAŢA.

NU SOLUŢIUNE, AMINARE

In sfîrşit, după atîtea zile de tratative şi de tocmelĭ, criza ministerială a căpătat o soluţiune. Cuvîntul «soluţiune» de sigur nu-ĭ tocmaĭ nimerit, de oare-ce ultimul mijloc la care a ajuns D. Aurelian, se poate numi cel mult o «amînare» a crizeĭ. Faptul că D-niĭ Aurelian şi Lascar s'aŭ dedublat şi aŭ devenit unul şi ministru de externe ĭar cel-l'alt şi ministru de finanţe, este de natură maĭ mult a complica criza, de cît a o rezolvi. Caracteristica situaţiuneĭ este însă aceasta, că pe faţa cel puţin toată lumea pare mulţumită. Partizaniĭ puţin numeroşĭ aĭ *ignobiluluĭ* se umflă în pene şi declară că fără sprijinul D-luĭ Sturdza, D. Aurelian nu poate să facă absolut nimic, de oare-ce n'a fost nicĭ măcar în stare să complecteze în mod efectiv un minister.

Partizaniĭ guvernuluĭ şi adversariĭ *şefuluĭ* sînt şi eĭ radioşĭ. Victoria este a lor. D. Sturdza este cu totul îndepărtat şi s'a făcut, odată pentru tot-d'a-una, dovadă că sturdziştiĭ sînt reduşĭ la cea maĭ simplă expresiune, la starea ticăloasă cînd nicĭ nu maĭ aŭ curagiul să provoace un vot, de oare-ce ar ĭeşi cu totul ridicolĭ.

In fond, soluţiunea ultimă nu poate mulţumi pe nimenĭ. Pentru D. Sturdza, aceasta însemnează moartea sa politică. Pînă acum D. Aurelian nu făcuse primul pas. D-sa voĭa, măcar de ochiĭ lumeĭ, să se arate supus şefuluĭ şi să caute să-l împace. Hotărîrea luată de-a trece peste pretenţiunile sale, e de natură a-ĭ dovedi că discipolul s'a emancipat şi că nu va maĭ ţine compt de pretenţiunile şi capriciul şefuluĭ. D. Sturdza, orĭ cît ar fi de căzut în copilărie, totuşĭ ştie că trăĭeşte într'o ţară eminamente agricolă dar şi eminamente guvernamentală şi că dacă Ion Brătianu, căzut de la guvern, a căzut şi la alegerĭ şi încă faţă de bancherul Zerlendi, ce va putea el face, singur, faţă de un minister care dispune de slujbe şi de toate mijloacele de conrupţiune carĭ îĭ sînt puse la dispoziţiune cu prisosinţă?

Situaţiunea D-luĭ Aurelian însă, nu e din cele maĭ aurite. D-sa are de luptat cu multe greutăţĭ. Intrigile sturdziste îl lipsesc de siguranţa şi de concursul unuĭ număr oare-care de deputaţĭ, grupul flevisto-vernescan îĭ este ostil şi cere prea mult pentru a se împăca. Din cînd în cînd, cîte o păcăleală îl scapă din bucluc faţă de tribun, dar această situaţiune este totuşĭ nesigură şi vremelnică. Pe de altă parte, îĭ lipsesc oameniĭ ministeriabilĭ şi, maĭ presus de toate, îĭ lipseşte autoritatea de guvern tare.

Prin urmare, criza nu s'a rezolvat. Ea există încă şi este de natură a îngriji pe aceĭa carĭ, după cincĭ zile de frămîntărĭ, nu aŭ putut de cît să se declare în neputinţă de a-ĭ da o soluţiune definitivă.

Şi dacă luăm ţara în general, nu ţara politicianilor, ci aceea a alegătorilor, aceea a maselor populare, forţa anonimă care sa chĭamă *opinunea publică*, eĭ bine! nicĭ ea nu poate fi mulţumită de cele întîmplate.

Romînuluĭ nu-ĭ plac fameniĭ, oameniĭ fără voinţă. El adoră, din potrivă, pe bărbaţiĭ de caracter, pe viguroşiĭ carĭ rezolvă cestiunile cu lovitu rĭ măĭestre şi carĭ, dacă nu le pot dezlega, fac cum a făcut Alexandru cel Mare cu nodul gordian: le taĭe. D. Aurelian însă, cu jumătăţile sale de măsurĭ, cu lipsa sa de energie, cu tocmelile sale de samsar dibaciŭ şi neobosit, nu poate provoca nicĭ o simpatie, nicĭ un entuziasm. Lumea, cu drept cuvînt, se aşteaptă la o luptă vitejească, pĭept la pĭept cu imundul fost prim-ministru şi la zdrobirea luĭ cu o lovitură puternică şi nevicleană... Şi apoĭ opinia publică, ca şi D. Sturdza, ca şi ministerul, nu poate fi mulţumită cu rezolvirea uneĭ crize, care nu însemnează de cît amînarea eĭ pentru a izbucni în curînd, maĭ violentă şi maĭ dezgustătoare.

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Particulariĭ

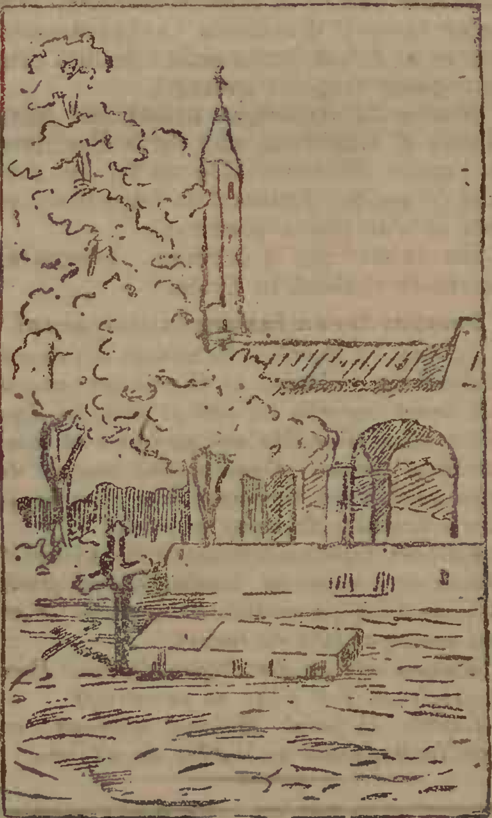
Partizaniĭ luĭ Mitiţă aŭ rămas pe ziua de ĭerĭ şi prin decret regal, simpliĭ particulerĭ.

E o adevărată chelălăĭală în partid, fie-care sturdzist îşĭ vede tinichĭaua opoziţionistă atîrnată de coadă, uniĭ sînt nevoiţĭ să demisioneze, ĭar alţiĭ vor să întreprindă o grevă parlamentară.

Văzînd aceste alternative foarte puţin plăcute, colectiviştiĭ ceĭ maĭ ocultiştĭ aŭ început să dea bir cu fugiţiĭ aşa că însuşĭ nenea Nae barbişonistul, ce-ĭ maĭ zice şi Dimancea, striga ĭerĭ la Capşa: „Nu daŭ vot de blam guvernuluĭ, pentru că, vorba scriptureĭ: Cine dă vot de blam, de vot de blam va pĭeri“.

Momentul în care Mitiţă Sturdza n'are să rămînă de cît cu Bianu şi cu Zaharia, se apropie.

Vax.

Mormîntul sub-locotenentuluĭ Sarasoglu, primul ofiţer grec mort în Creta.

Constituţional saŭ neconstituţional?

Uniĭ politicianĭ liberalĭ ĭeraŭ alarmaţĭ de faptul că D. Aurelian n'a rezolvat încă în mod hotărît şi oficial chestia demisiuneĭ D-lor Cantacuzino şi Stoicescu. Şi aceştĭ Domnĭ strigaŭ:

„Iată o purtare neconstituţională!“

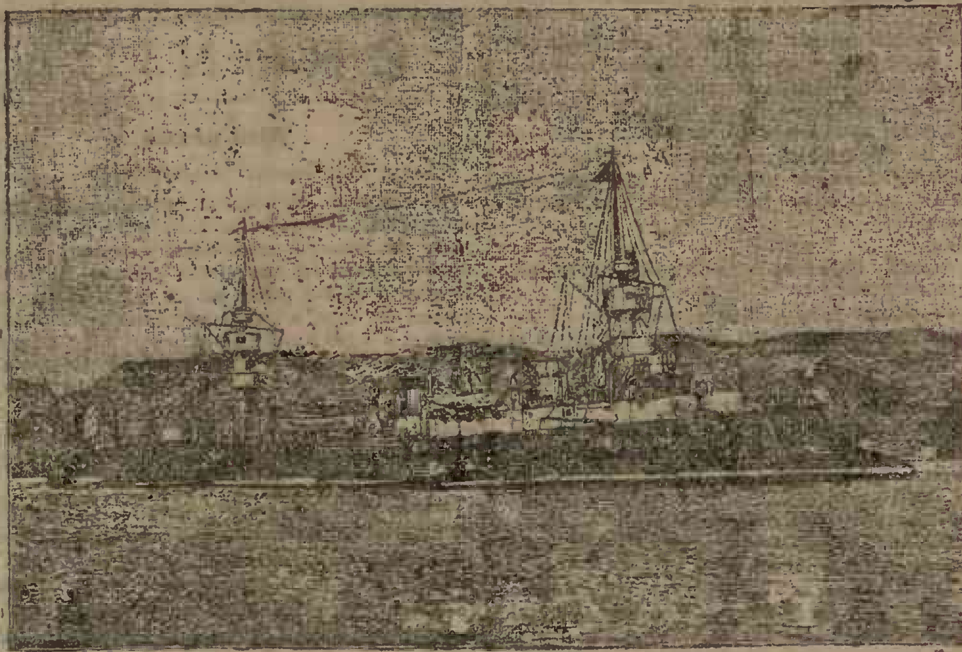
E curios cum pe politicianĭ îĭ impresionează formalizmul, uzanţele, luxul constituţional. Aceştĭ Domnĭ nu sînt atinşĭ de fel de faptul că o criză permanentă bîntuĭe partidul guvernamental şi guvernul, dînşiĭ nu vor să vadă că toate afacerile stagnează şi se resimt de această stare de nesiguranţă, însă Domniile lor strigă şi se indignează pentru că primul-ministru a dispreţuit cele maĭ pure uzanţe constituţionale şi parlamentare, procedînd, într'o chestie atît de gravă, în chip romînesc ĭar nu în chip englezesc.

Dacă budgetele nu sînt votate, daca parlamentul nu lucrează, dacă miniştriĭ nu-şĭ maĭ văd de treburĭ, dacă toate nevoile publice nu maĭ pot găsi alinare, dacă criza din partid şi de la guvern se comunică în întreaga ţară şi tuturor afacerilor, dacă, în sfîrşit, în aceste momente nesigure ţara e lăsată fără guvern, toate acestea sînt nimicurĭ. Importantul este: Cum de şĭ-a permis primul-ministru să nu publice încă la Monitor demisiunile D-lor Cantacuzino şi Stoicescu.

Iată seriozitatea liberalilor-sturdziştĭ.

Stop.

Din apele Creteĭ

„BARFLEUR“, CUIRASAT ENGLEZ

Marele chix

D. Dim. Sturdza d'impreună cu partizaniĭ D-sale, nu eraŭ mulţumiţĭ că, în urma atîtor greşelĭ comise, păstraŭ încă o porţiune de influenţă în guvern. Aceştĭ Domnĭ nu se mulţumĭaŭ să fie ceva, dînşiĭ doreaŭ să fie totul, de unde aŭ izbutit să devie „nimic“.

D. Sturdza a împins, în adevăr, prea departe pretenţiunile. D-sa pretindea ca în minister să aĭbă majoritatea, în orĭ-ce caz să aĭbă jumătate portofoliile, plus ca ministerul internelor să revie D-luĭ Cantacuzino. Această combinaţiune sturdzistă nu putea conveni nicĭ D-luĭ Aurelian, nicĭ partizanilor D-sale, căcĭ majorizarea guvernuluĭ prin D. Sturdza însemna pe de o parte umilirea ministeruluĭ, ĭar pe de altă parte, reluarea uneĭ politice uricĭoase, osîndită de întreaga ţară.

Cu greŭ, cam silit, dar în sfîrşit D. Aurelian s'a convins că nu maĭ e nimic de făcut cu D. Sturdza şi cu anturagĭul D-sale.

D. Aurelian s'a putut convinge că aşa zişiĭ ocultiştĭ sînt nişte simpli păpuşarĭ politicĭ, fără patriotizm, fără înţelepcĭune, fără ideĭ ca şi fără dragoste pentru partidul lor; pentru oameniĭ aceştia, toate mijloacele prin carĭ şĭ-ar putea satisface ambiţiunile sînt bune, idealul lor este procopsirea pe toate căile.

Dar această lăcomie fără margine ca şi fără frîŭ a pĭerdut pe sturdziştĭ. Căcĭ pînă şi oameniĭ moderaţĭ şi gata pentru cele maĭ largĭ concesiunĭ, precum este D. Aurelian, s'aŭ convins, în sfîrşit, că actualul guvern trebuĭe să rupă orĭ-ce legăturĭ de solidaritate cu oameniĭ funeştĭ aĭ regimuluĭ Sturdza-Stătescu.

In fine, ţara poate fi liniştită pentru cît-va timp: Dimitrie Sturdza a dat un formidabil chix.

Dragoş

Salisbury la Paris

Intrevederea de la Paris. — Două tabere. — Amînarea conflictuluĭ.

Intrevederea de la Paris

O telegramă din Londra vesteşte plecarea premieruluĭ englez Salisbury la Niţa, şi întîlnirea acestuĭa la Paris cu ministrul de externe francez, D. Hanotaux.

Această întrevedere a miniştrilor de externe francez şi englez e cu atîta maĭ importantă, cu cît are loc în nişte timpurĭ atît de agitate din cauza chestieĭ cretane, şi apoĭ pentru că este o consecinţă imediată a întîlnireĭ de deună-zi a regineĭ Anglieĭ cu preşedintele RepubliceĭFranceze.

Ambele întîlnirĭ eminamente politice aŭ avut de sigur în vedere evenimentele din Orient şi cum de vre-o lună se vorbeşte că între Anglia şi Franţa se urmează tratărĭ în privinţa uneĭ alianţe, aceste întrevederĭ ale diplomaţilor şi conducătorilor ambelor state, nu fac de cît să confirme ceea-ce pînă acum se dădea ca un simplu zvon.

Două tabere

Dacă urmărim cu atenţiune toate evenimentele din urmă şi diferitele faze prin carĭ a trecut chestia cretană, găsim că atitudinea Anglieĭ era vecĭnic indentică cu cea franceză şi că Anglia, Franţa şi Italia nu aŭ făcut pînă acum un singur pas în potriva politiceĭ acestor treĭ state.

Prin natura lucrurilor dar, aceste state s'aŭ apropiat unul de altul şi conducătoriĭ lor nu fac astă-zĭ de cît a ratifica o apropiere firească între ele.

Intr'adevăr, de la începutul chestieĭ cretane, în Europa s'aŭ desemnat imediat două tabere bine distinse: Rusia, Germania şi Austro-Ungaria de o parte, Franţa, Anglia şi Italia, de altă parte. Cele d'întîĭ voĭaŭ ca prin măsurĭ imediate şi energice să ţină în respect pretenţiunile Grecilor. Franţa, Italia şi Anglia însă, căutaŭ prin toate mijloacele să amîne chestia şi să prelungească, pe cît se poate de mult, rezolvarea eĭ.

Amînarea conflictuluĭ

Atît prima cît şi a doua tabără aŭ scopul lor bine determinat, căcĭ cea d'întîiŭ, făcînd abstracţie de opinia publică şi interesul Grecieĭ, voĭa să împĭedice cu orĭ-ce preţ un războiŭ în Orient; a doua însă, ţinînd socoteală de opinia publică, de politica eĭ tradiţională şi maĭ ales de interesul Grecieĭ, caută să amîne cît maĭ mult un conflict între Turcia şi Grecia, pentru ca aceasta din urmă să se poată pregăti, şi în acelaşĭ timp şi revoluţia din Macedonia să fie în destul organizată, aşa că, întîmplîndu-se o cĭocnire între Grecia şi Turcia, aceasta să fie luată între două focurĭ şi zdrobită de trupele elene şi insurgenţiĭ Macedonieĭ.

Pînă acum, Franţa şi Anglia aŭ răuşit să amîne măsurile coercitive contra Grecieĭ şi prin urmare şi războĭul greco-turc. Cum însă Germania şi Rusia fac toate presiunile pentru a pune capăt acesteĭ stărĭ de lucrurĭ, lordul Salisbury pare că a găsit că e bine ca în înţelegere cu D. Hanotaux să maĭ găsească un mijloc pentru a amîna încă odată conflictul ce trebuĭe să izbucnească între Grecia şi Turcia.

Să sperăm că vor reuşi şi de astă dată.

Val.

SATIRA ZILEĬ

Germania — Rusia — Franţa

Samsarlîcul rusesc.

după Asty.

Declaraţiile regeluĭ George

Intr'o convorbire ce a avut corespondentul unuĭ ziar din Copenhaga cu regele Grecieĭ, acesta s'a exprimat în următorul mod:

Europeniĭ m'aŭ considerat drept regele unuĭ popor sălbatec din Africa şi aŭ voit să întrebuinţeze toate mijloacele spre a nu izbuti unirea Creteĭ cu Grecia.

Aŭ uĭtat însă că sînt regele Grecilor, popor civilizat, şi de la care eĭ înşişĭ aŭ primit lumina.

Voiŭ întrebuinţa toate mijloacele ca unirea să reuşească şi de se vor încerca să mă oprească, mă voiŭ opune pînă în cel din urmă moment, chiar de aşĭ rămîne cu un singur soldat.

Soldaţiĭ turcĭ dezertează

Treĭ sute de turcĭ, carĭ aŭ dezertat din armata turcească, aŭ trecut în Grecia şi aŭ cerut să fie înrolaţĭ în armata elenă. Eĭ spun că trupele turceştĭ n'aŭ ce mînca şi soldaţiĭ sînt siliţĭ să dezerteze.

In lagărul turc bîntuĭe variola.

V.

CRONICA TEATRALA

„Meşterul Manole“

In sfîrşit, bucureşteniĭ aŭ avut Mĭercurĭ seara ocazia de a vedea reprezintată pĭesa regineĭ, „Meşterul Manole“, în jurul căreĭa s'a făcut atîta zgomot la 1891, cînd a fost reprezintată, pentru prima oară, pe scena opereĭ marĭ din Viena, de către artiştiĭ Burgtheatruluĭ.

Absolut toate locurile din sală eraŭ ocupate. Publicul nostru a venit, în sfîrşit, să vadă una din pĭesele regineĭ. E bine că indiferenţa manifestată cu ocazia primelor pĭese a dispărut, deşi eŭ aş fi dorit ca „Marioara“ să fi atras maĭ multă lume.

*

Pĭesa „Meşterul Manole“ este inspirată de legenda cu acelaşĭ nume, dar este cu desăvîrşire alt-ceva. Spun, cu desăvîrşire, de oare-ce, dacă sînt unele amănunte asemănate, tot ce constituĭe fondul legendeĭ şi caracterul personagiilor este schimbat în drama Carmen Sylveĭ.

Cine nu cunoaşte legenda? Ce frumoasă, ce duĭoasă şi cît de dureroasă e povestirea nenorocirilor artistuluĭ care ne-a lăsat monumentul de la Curtea-de Argeş pe care îl admirăm şi azĭ! In această legendă trăeşte poĭezia poporuluĭ, prejudecăţile luĭ şi admiraţia pentru aceĭa carĭ aŭ zidit admiratul monument.

Fără îndoĭală că nu este permis să se altereze fondul acesteĭ legende, cînd se încearcă a o reda sub o altă formă literară, orĭ-care ar fi acea formă.

Legenda zidireĭ mînăstireĭ de Argeş face parte dintre acele legende, carĭ înfăţişează istoria acestuĭ popor maĭ mult chĭar de cît scrierile cronicarilor. Ea este privită — şi trebuĭe să fie privită — ca o moştenire sfîntă de la strămoşĭ.

Regina, în drama sa, a schimbat această legendă şi schimbările făcute alterează cu totul caracterul luĭ Neagoe Vodă, cît şi cauza care a dat naştere zidireĭ în murul bisericeĭ a femeĭeĭ luĭ Manole.

Maĭ întîĭ, Domnul pe care istoria ni-l prezintă ca cel maĭ pios dintre oamenĭ, evlavios, sfînt, apare în pĭesă cu moravurĭ uşoare şi ca autor moral al nenorocireĭ luĭ Manole, căcĭ dacă purtarea Domnuluĭ n'ar fi născut în inima luĭ Manole gelozia, el nu şĭ-ar fi zidit soţia.

Pentru ca să ne dăm şi maĭ bine seama de fundamentala deosebire ce există între legenda populară şi drama regineĭ, să rezumăm ideĭa fundamentală a ambelor opere.

*

Legenda spune că unul din zidurile bisericeĭ se dărîma în fie-care noapte. Credinţa populară explica acest fapt prin intervenţia duhurilor rele şi cerea pentru îmblînzirea lor, zidirea uneĭ femeĭ viĭ la temelia ziduluĭ ce se surpa. Meşteriĭ, în frunte cu Manole, disperaţĭ de repetata cădere a ziduluĭ şi ne maĭ găsind în arta lor nicĭ un mijloc ca să împĭedice surparea zidului, se hotărîră să se supuĭe prejudecăţeĭ populare şi jură să zidească pe cea d'intîĭ femeĭe — dintre soţiile şi fiicele lor — care va veni a doua zi de dimineaţă să le aducă mîncare. A doua zi soseşte cea maĭ devotată şi cea maĭ frumoasă dintre soţiĭ, Maria, nevasta Meşteruluĭ Manole.

Cîtă poĭezie este în legendă! Se sacrifică pentru trăĭnicia monumentuluĭ care minunează poporul, cea maĭ frumoasă şi maĭ devotată dintre femeĭ. Ea vine, împinsă de sentimentele cele maĭ nobile: dragostea şi simţul datorieĭ.

In drama regineĭ, lucrul se schimbă. Totul e pregătit de intrigile unuĭ meşter pismaş, care e gelos pe Manole, pentru că luĭ ĭ-a încredinţat Vodă clădirea bisericeĭ şi e furios pe soţia luĭ Manole, pentru că nu-l ĭubeşte. Ura ce simte în contra acestor douĭ soţĭ, îl împinge să urzească tot felul de intrigĭ ca să-ĭ pĭardă.

Poĭezia dispare. Şi mă mir cum Carmen Sylva, care dă atîtea dovezĭ că e o poĭetă de un real talent, a azvîrlit de-o parte toată poĭetica înjghebare a legendeĭ, pentru a pune în loc meşteşugirile prozaice ale luĭ Kir Dimitrie.

Acest personagiŭ strică foarte mult pĭeseĭ, el îĭ dă caracterul uneĭ melodrame ordinară şi face ca acţiunea să pĭardă tot interesul. Dacă a crezut Carmen Sylva că prejudecata poporuluĭ şi faptul inexplicabil al surpăreĭ zidului nu eraŭ de ajuns ca să justifice zidirea Marieĭ şi voĭa ca să ajungem la acest sfîrşit prin fapte maĭ naturale şi maĭ pozitive, atuncĭ, după părerea mea, trebuĭa să facă din Kir Dimitrie un intrigant mult maĭ fin. Era de ajuns ca el, aflînd jurămîntul făcut de meşteriĭ zidarĭ, să lucreze ca soţia luĭ Manole să fie cea d'întîĭ a doua zi la biserică. Dacă voiţĭ, Kir Dimitrie, maĭ putea lucra şi pentru a îndemna pe meşterĭ să se supună credinţeĭ populare. Dar intriga cu Domnul, dar gelozia luĭ Manole, ce caută în pĭesă; în ce această intrigă adaogă la deznodămîntul pĭeseĭ? Oare Manole îşĭ zideşte femeĭa pentru că Neagoe Vodă ĭ-a făcut propunerĭ... curtenitoare? Oare fără scena din palat Manole nu şĭ-ar fi ţinut jurămîntul făcut cu tovarăşiĭ săĭ? Fără îndoĭală că da. Dovada cea maĭ bună este durerea sfîşietoare cu care el se supune jurămîntuluĭ.

Dar orĭ cum am privi desfăşurarea acţiuneĭ

amestecul Domnuluĭ în intriga amoroasă urzită de Kir Dimitrie, nu era necesar şi nu e bine că a recurs la această intrigă regina, căcĭ ea schimbă cu desăvîrşire caracterul de sfînt al unuĭ Domn care ne-a lăsat unul dintre cele maĭ splendide monumente şi prozaizează poĭezia melancolică a legendeĭ.

Maĭ este şi alt-ceva. Aşa cum este înjghebată pĭesa, întreb care este impresia pe care o dobîndim la sfîrşit, cînd Manole moare nebun, pe treptele măreţuluĭ templu artistic, în faţa luĭ Neagoe Vodă?

Vedem că străinul venit pe pămîntul ţăreĭ noastre şi prin munca şi talentul săŭ ne-a lasat un splendid monument care va face vecĭnic fala Romînieĭ, n'a găsit ca răsplată de la Vodă, al căruĭa nume îl glorifica opera luĭ, de cît ruşinea, mişelia, moartea.

Aceasta este morala fabuleĭ şi e tristă această morală, cu atît maĭ tristă, că ea nu e conformă nicĭ cu istoria, nicĭ cu legenda păstrată în gura poporuluĭ.

*

Această înjghebare a drameĭ nu se datoreşte însă de cît inexperienţeĭ autoareĭ. Carmen Sylva, cînd a făcut „Meşterul Manole“, nu era încă stăpînă pe meşteşugul de a alcătui o pĭesă. Şi aceasta reĭese şi din alte cusururĭ ale drameĭ. Tabloul I-iŭ din actul al II-lea este ocupat de intrigile luĭ Dimitrie, care se instalează în curtea caselor luĭ Manole şi aşteaptă aci pe toată lumea ca să-şĭ ţese intrigele sale. Este însă un punct care mă miră cum a scăpat regineĭ, anume: Kir Dimitrie spune Ancăĭ, fata din casă a Marieĭ, că a doua zi de dimineaţă, stăpînă-sa să se ducă la clădire pentru ca să vadă cum o înşală bărbatul eĭ.

De ce aceasta? Pentru ca Maria să fie cea d'intîĭ a doua zi? Dar de unde ştia Kir Dimitrie că tocmaĭ în actul al III-lea meşterii vor face jurămîntul să zidească pe prima venită dintre soţiile lor?

Acesta este un punct slab şi care dovedeşte maĭ bine ca orĭ-care altul inexperienţa de atuncĭ a autoareĭ. In „Marioara“ nu se maĭ văd asemenea slăbicĭunĭ, Carmen Sylva posedă acum bine meşteşugul de a înlănţui o acţiune dramatică.

Agonia luĭ Manole se prelungeşte prea mult şi e penibilă situaţia celor-l'alte personagiĭ şi în special a luĭ Vodă.

*

Afară de acestea, de ce Manole italian; istoriceşte el pare a fi maĭ mult macedonean. Şi acesta este un punct important pentru noĭ.

*

Dar, încă odată, legendele se pretează maĭ greŭ ca orĭ-ce alte nuvele — dacă pot întrebuinţa acest termen—la transformare în pĭese de teatru. De aceea e mult maĭ bine ca dramaturgiĭ să-şĭ caute în altă parte subĭectele lor.

In ce priveşte poĭezia, Carmen Sylva are şi în „Meşterul Manole“ părţĭ admirabile. Ea se arată şi în această lucrare ca un puternic talent poĭetic.

*

Pĭesa a pĭerdut mult şi din cauza joculuĭ. D-na Bîrsescu a făcut răŭ că s'a prezintat în rolul Meşteruluĭ Manole. D-sa nu poate să facă impresia cerută unuĭ asemenea rol. Aŭ fost maĭ binişor ţinute rolul Marieĭ—Gianetta, cum îĭ zice în pĭesă—şi acela al luĭ Kir Dimitrie, de şi D. Popp nu are masca absolut trebuitoare intriganţilor.

Nu maĭ vorbesc de punerea în scenă şi decorurĭ.

I. C. B.

Impresiunĭ şi Palavre

(Din corespondenţa luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale)

Iubire şi ĭar ĭubire!

De multe orĭ regret, ah! Chiţibuş, că nu te cunosc şi nu ştiŭ cum vorbeştĭ despre ce cugetĭ pe hîrtie. Une orĭ zic: Aşĭ! vrea să rîdă de cine-ĭ citeşte palavrele. *Ce n'est qu'une scie.* Şi vreĭ să fiĭ ĭubit? E cĭudată ĭubirea asta, prietene. Să nu crezĭ că şi în vremea noastră nu se ĭubeşte ca orĭ şi cînd! Inima se ceartă maĭ puţin cu raţiunea, însă bărbatul nu maĭ are prestigiŭ, nu maĭ subjugă. Nu ţi-aşĭ putea explica de ce. Iţĭ voĭ povesti însă o aventură, maĭ mult: o mărturisire făcută de o femeĭe serioasă, o prietenă a mea, inteligentă şi simţitoare.

— In definitiv, ziceam eŭ într'o zi, ce pagubă! Femeĭa are azĭ tot aşa de puţin timp de pĭerdut ca şi bărbatul. Artele, ştiinţa către care se simte serios atrasă, îĭ pot ocupa vĭaţa, o pot pasiona, îĭ pot da iluzia fericireĭ, dîndu-ĭ gloria...

— Fără ĭubire, vĭaţa femeĭeĭ nu face două parale, îmĭ răspunse amica mea; nimic, absolut nimic nu poate înlocui în vĭaţa eĭ, lipsa ĭubireĭ. Toate sînt mincĭunĭ.

Dar tu?

Poate că este greşala mea. Sofia Kovalevska, ilustra matematiciană, nu a murit pentru că a ĭubit, dar a înţeles alt-fel ĭubirea de cît logodnicul eĭ? Ştiĭ că era cît pe aci să fiŭ ĭubită acum douĭ anĭ... şi să ĭubesc!

Ia ascultă.

Veneam de la Viena şi din economie nu luasem vagon-lit. Avusesem chĭar noroc, căcĭ în compartiment eram aproape singură. Intr'un colţ şedea un bărbat ghemuit; mă culcaĭ şi eŭ. Nu ştiŭ de cît timp dormĭam, dar simţiĭ că cine-va mă învăleşte binişor, cu teamă de a nu mă deştepta.

In fine, la o staţie mă treziĭ, însă nu mă mişcaĭ; trenul porni din noŭ. Eram tot singurĭ.

— Ce cap frumos! auziĭ ca prin vis, şoptind în romîneşte. Mă prefăcuĭ că dorm. Peste cîte-va minute, simţiĭ o suflare caldă şi parfumată peste obraz; Inima-mĭ stătu. O sărutare uşoară, ca o adiere îmĭ atinse pleoapele. Poate crezĭ că am sărit în sus, că pălmuiĭ cum merita pe obraznicul călător? Nu; căcĭ după sărutare, îl auziĭ suspinînd şi rămăseiŭ fermecată, într'o impresie nedesluşită.

Simţiĭ din noŭ —de astă-dată pe mînă— uşoara adiere, însă tresăriĭ şi deschiseĭ ochiĭ. Zăriĭ, în genunchĭ înaintea mea, un bărbat blond, cu o figură neînsemnată, nicĭ urît nicĭ frumos, dar cu o privire blîndă de copil.

— Domnule... Ce va să zică asta?! strigaĭ răstit.

El se sculă repede, se roşi şi îmĭ răspunse uĭmit: Iartă-mă, Doamnă!... Sînteţĭ romîncă?

In acel minut simţiĭ un lucru cĭudat.

Simţiĭ că-l stăpîneam, că omul acesta mă va ĭubi; îmĭ veni ideĭa că va trebui să-l ĭubesc şi eŭ, că întîlnirea noastră era fatală; o nemulţumire cu o presimţire rea îmĭ coprinse inima şi îĭ ruspunseĭ scurt, încruntînd sprîncenele:

— Da.

El repetă încurcat: Iartă-mă.... ĭartă-mă, Doamnă!

Nu răspuaseĭ nimic, însă rămăseĭ şi eŭ încurcată, impresionată de privirea luĭ tristă şi rugătoare.

Mă sculaĭ nervoasă, mă apropiaĭ de geamul vagonuluĭ, pelerina îmĭ aluneca după umurĭ; era cam răcoare, el se aplecă, o luŭ şi cu un gest de rob umilit şi bătut, mĭ-o puse pe spate.

Nu-ĭ mulţumiĭ.

La prima staţie se maĭ suiră şi alţĭ călătorĭ. Imĭ veniĭ în fire; el sta pe gîndurĭ, din cînd în cînd mă privĭa cu un aĭer serios.

La Bucureştĭ se apropie cu respect de mine şi cu capul gol, cu o mînă descurajată, îmĭ ceru voĭe să-mĭ facă scuzele luĭ acasă la mine.

— Nu primesc, D-le, îĭ răspunseĭ cu răceală, nu voiŭ sta de cît puţin timp în Bucureştĭ. El mă salută şi plecă.

Peste cîte-va zile, îl văzuĭ la Hugo,— cînta Clara Lardinois;—salută.

— Cunoştĭ pe C... mă întrebă cu un aĭer cĭudat persoana cu care eram în loje.

— Am călătorit împreună.

—A!... Alt-fel mă prindea mirarea. Unde aĭ fi putut cunoaşte pe stricatul ăsta, care îşĭ petrece vĭaţa cu femeile pĭerdute?

Simţiĭ că-mĭ ard obrajiĭ; un fulger dureros îmĭ străbătu inima; îmĭ aruncaĭ ochiĭ spre C.... El mă privĭa umilit şi rugător. Intorseĭ capul cu un zîmbet uşor de dispreţ... şi de gelozie. După o săptămînă, plecaĭ în străinătate. Intr'o seară, ascultînd la operă pe *Don Juan*..... plînseĭ.

. . . .

De ce n'aĭ întîlnit tu *Chiţibuş*, pe femeĭa asta? Cine ştie! Poate v'aţĭ fi ĭubit.

Aluta.

Crima din Sărărie

Erĭ a venit înaintea Curţeĭ cu Juraţĭ din Iaşĭ procesul crimeĭ din strada Sărărieĭ, din acel oraş. Curtea a fost prezidată de D. Grigoriu, consilier la Curtea de Apel.

Cetitoriĭ îşĭ aduc aminte că în ziua de 3 Ianuarie, anul trecut, un anume Zaharia şi cu Iancu Manoliu s'aŭ dus la D-na Burghelea, unde cel din urmă s'a dat drept servitor, ĭar Zaharia drept agent pe lîngă bĭuroul de servitorĭ. D-na Burghelea a scris un bilet pe care l-a dat luĭ Manoliu, pentru a-l înmîna şefuluĭ de bĭuroŭ. In bilet, D-na Burghelea întreba pe şef dacă poate avea încredere în servitorul ce ĭ-a trimis. Ceĭ doŭĭ complicĭ, se întîlnesc în stradă cu un fost funcţionar Scripca şi toţĭ treĭ se duc într'o cîrcĭumă.

Acolo desfac scrisoarea D-neĭ Burghelea, şi Scripca scrie un bilet ca din partea şefuluĭ bĭurouluĭ, prin care recomandă pe Manoliu ca pe un servitor din ceĭ maĭ bunĭ. Acesta se întoarce la D-na Burghelea, îĭ dă biletul şi apoĭ pleacă.

*

A două zi de diminĭaţă, Iancu Manoliu se prezintă la D-na Burghelea care îl primeşte bine. Trimis în tîrg pentru a cumpăra de ale mîncăreĭ, Manoliu se întîlneşte cu ceĭ doĭ complicĭ la cîrcĭuma Grabinschi. Aci se hotărăsc ca noaptea viitoare să jefuĭască pe D-na Burghelea.

Manoliu se întoarce la stăpîna sa, unde stă pînă seara, cînd îşĭ cere voĭe să se ducă să-şĭ aducă bagajul.

*

La poartă, se întîlneşte cu Scripca şi Zaharia. Imediat Manoliu se întoarce în casă împreună cu ceĭ doĭ complicĭ, năvălesc cu furie asupra Doamneĭ Burghelea, o strîng de gît si îĭ spun că o omoară dacă nu le dă cheile de la lada cu banĭ. D-na Burghelea le spune că este într'un dulap.

Bandiţiĭ se reped la dulap, găsesc cheĭa şi voĭesc a deschide lada. Neizbutind se năpustesc cu maĭ multă furie asupra D-neĭ Burghelea, încep a o lovi şi o trîntesc cu capul de pereţĭ pînă ce sărmana femeĭe, zdrobită, abĭa poate să se tîrească pînă la ladă, pe care o deschide. Bandiţiĭ prădară tot ce găsiră.

Apoĭ hoţiĭ pun un căluş D-neĭ Burghelea ca să nu ţipe şi pleacă. Nenorocita femeĭe a murit după cîte-va minute într'un chin de nedescris.

*

Curtea a amînat judecarea proceşuluĭ pentru seziunea viitoare din Iulie, din cauză că nu sosise încă actul medico-legal de la Bucureştĭ.

CRONICA

Altă grevă

Citesc în „Gazeta Mehedinţuluĭ“:

D. Măcescu, directorul prefectureĭ, a trimes membrilor delegaţiuneĭ judeţiene, ordin verbal prin secretarul consiliuluĭ judeţian, că sînt datorĭ a veni la cancelarie înainte de sosirea D-sale şi să nu plece de cît după D-sa. Se înţelege de sine că uneĭ asemenĭ *pretenţiunĭ absurde* i s'a răspuns cu un *cuvînt turcesc*, pe care îl întrebuinţează adesea unul din membriĭ delegaţiuneĭ, D. avocat Spineanu, ĭar membriĭ aŭ dresat imediat o încheĭere, prin care constată *necuviinţa* făcută faţă de dînşiĭ, suspendîndu-şĭ lucrările pînă la întoarcerea prefectuluĭ.

In deosebĭ reĭese din această informaţiune a organuluĭ mehedinţean, faptul că tot maĭ păstrează limbagiul unuĭ organ care nu s'a hotărît încă să ĭa taurul de coarne, adică să facă opoziţiune violentă unuĭ guvern care are o administraţiune numită a doua magistratură.

In cazul din urmă, în loc de „pretenţiunĭ absurde“, organul ar fi exclamat: „impertinenţă“; în loc de „cuvînt turcesc“, ar fi scris negru pe alb—cel puţin—„sotir···“; ĭar în loc de „necuviinţă“, ar fi însemnat pe hîrtie: „porcărie“.

Şi a doua magistratură a magistruluĭ de la interne ar fi fost înfĭerată precum merită o magistratură care încurajează grevele.

Bac.

CHESTIUNI EXTERNE

Ruşiĭ ocupă Turcia

—Prin fir telegrafic—

Conflict sîrbo-turc

Constantinopol, 13 Martie. — Legaţiunea Serbieĭ a remis Porţeĭ o notă în urma uneĭ violărĭ de graniţă ce s'a făcut lîngă Galibrodo.

Transportul de trupe în Tesalia se va termina peste cîte-va zile.

Cuirasatele turceştĭ vor staţiona la Smirna, Salonic şi alte porturĭ.

Constantinopol, 13 Martie. — Se telegrafiază din Tokat că s'a restabilt ordinea în această localitate.

Proclamaţia amiralilor

Canea, 13 Martie. — Amiraliĭ comandanţĭ aĭ escadrelor streine aŭ adresat o ordine de zi trupelor internaţionale debarcate în insula Creta.

Amiraliĭ urează bănă-venire trupelor, învitîndu-le ca prin purtarea lor să dea exemplu poporuluĭ cretan, de ce puterile marĭ aŭ însărcinat să protegeze pe cretanĭ şi să-ĭ scape de ororile războĭuluĭ civil. Este vorba de o misiune grea, adesea penibilă, dar amiraliĭ se bazează pe trupe, pentru binele umanităţeĭ şi onoarea pavilioanelor puterilor.

Arestarea preşedinteluĭ Cameretĭ elene

Viena, 13 Martie.—Se anunţă din Canea luĭ Corespondenz Bureau *că încrucişătorul austro-ungar* Satellit *a prins pe coasta sudică a insuleĭ Creta pe steamerul* Hera, *avînd pe bord muniţiunĭ şi nutrimente. Acest steamer trecuse peste linia blocăreĭ.*

Satelit *a găsit apoĭ lîngă cap Gravosa o corabie grecească cu pînză, al căreĭ echipagiŭ era cu desăvîrşire sleit din cauza lipseĭ de nutrimente şi de apă. Cele două bastimente aŭ fost conduse în baĭa Suda.*

D-niĭ Romas, fost preşedinte al Camereĭ elenice şi Romanos, deputat, carĭ se aflaŭ pe bordul luĭ Hera, *aŭ fost trataţĭ cu cea maĭ mare politeţă, apoĭ conduşĭ pe teritoriul grec, după un consiliŭ ţinut de amiralĭ.*

Măsurĭ contra Grecieĭ

Atena, 13 Martie. — In cercurile bine informate aplicarea măsurilor coercitive se consideră ca foarte probabilă.

Puterile vor cere Grecieĭ, printr'o notă colectivă, să retragă trupele sale de la graniţă. In caz de refuz din partea Grecieĭ, puterile vor face o demonstraţie navală şi vor procede la blocarea porturilor elenice situate lîngă graniţa turcească.

Guvernul grec neagă că ar fi supus vre-o dată puterilor o propunere tinzînd la ridicarea Creteĭ la rangul de principat, sub dominaţiunea prinţuluĭ George.

Toţĭ insurgenţiĭ cretanĭ, în conferinţele ce aŭ avut cu delegaţiĭ amiralilor, aŭ declarat că resping autonomia şi nu pot să primească de cît unirea cu Grecia.

Rusia ocupă Armenia

Roma, 13 Martie.—Se anunţă din Constantinopol ziaruluĭ „Standard“ că valiul din Erzerum a telegrafiat guvernuluĭ turcesc Sîmbătă că două diviziunĭ ruseştĭ aŭ ocupat graniţa turcească a provincieĭ Kars.

Consulul general rus ar fi declarat că a primit ordin de a protege graniţa rusească în contra invazieĭ ciumeĭ.

Valiul adaogă că consideră această explicaţie ca nesuficientă şi cere ordine spre a putea lua măsurile necesare.

Atitudinea Anglieĭ

Londra, 13 Martie.—*Camera Comunelor.* D. Curzon declară că sir Philip Currie a fost însărcinat să nu neglijeze nicĭ o ocaziune pentru a cere rechemarea trupelor turceştĭ din insula Creta; această cerere ar fi fost foarte mult înlesnită prin retragerea trupelor greceştĭ.

Starea de războiŭ nu există nicĭ între Grecia şi Englitera, nicĭ între Englitera şi Turcia. Blocarea este un fel de măsură de poliţie, destinată să împedice luptele ce s'ar putea produce.

Nu există nicĭ o cestiune de contrabandă de războiŭ în Creta.

Bombardarea insurgenţilor grecĭ

Colonia, 13 Martie.—Se anunţă din Canea Gazeteĭ de Colonia, *că Greciĭ aŭ atacat ĭerĭ avant-posturile turceştĭ şi maĭ cu deosebire micul fort Malaxa, pe care l-aŭ bombardat şi ocupat. Fortul a fost evacuat de mica garnizoană turcească care îl apăra şi care a avut 20 de morţĭ şi rănitĭ.*

La 3 ore după amiazĭ, corăbiile de războiŭ străine aŭ început să bombardeze pe greciĭ carĭ se aflaŭ pe coastele băĭeĭ Suda. S'aŭ tras aproape 100 de tunurĭ.

Malaxa este cu desăvîrşire distrus. Pare că greciĭ aŭ fost siliţĭ să se retragă.

Luptele în jurul Malaxeĭ continuă, cu toate invitaţiunile amiralilor de a înceta.

Premiile Academieĭ Romîne

In seziunea ce s'a deschis Marţĭ, 11 Martie, Academia Romînă va acorda 3 premiĭ pentru opere publicate şi 1 pentru o lucrare, preparată în manuscript, asupra unuĭ subĭect pus la concurs:

La concursurile acestor premiĭ s'aŭ prezintat următoarele publicaţiunĭ şi lucrărĭ:

1. *Marele Premiŭ Năsturel-Herăscu*, de 12.000 leĭ, care este a se da uneĭ cărţĭ scrisă în limba romînă, cu conţinut de orĭ-ce natură, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate de la 1 Ianuarie 1893 pînă la 31 Octombrie, 1896, s'aŭ prezintat următoarele publicaţiunĭ:

Alexandrescu (Gr. I.), Studiŭ asupra obiceĭurilor juridice ale poporuluĭ romîn, Galaţĭ 1896.

Assan (G. B.), Industriile stearineĭ, uleĭurilor vegetale şi săpunurilor în Romînia, Bucureştĭ 1896.

Industria morărieĭ în Romînia, Bucureştĭ 1896.

Coşbuc (G), P. Virgilius Maro, Opere complecte. Partea I. Aeneis. Traducere în formele originale. Bucureştĭ 1896.

Dichter (Lupu), Ştiinţa dreptuluĭ, etc. Bucureştĭ 1896.

Florantin (I. Pop), Principiĭ de logică. Iaşĭ 1893.

Reforma metoadelor şi teoria consecutizmuluĭ universal, Bucureştĭ 1895.

Frumuseţea lineară şi frumuseţea omuluĭ, Iaşĭ 1896.

Anecdote poporane. Vol. I. Bucureştĭ f. a.

Idieru (N. D.), Studiĭ de economie politică şi finanţe, Bucureştĭ 1895.

Morariu (C.), Părţĭ din Istoria Romînilor bucovinenĭ, Cernăuţĭ 1893—94.

Neniţescu (I.), De la Romîniĭ din Turcia europeană. Bucureştĭ 1895.

Teodor-Mandrea (D. N.), Cunoştinţe folositoare personaluluĭ de telegraf, Bucureştĭ, 1896.

2. *Premiul Statuluĭ Eliade-Rădulescu*, de 5,000 leĭ, care este a se da uneĭ cărţĭ scrisă în limba romînă, cu conţinut literar, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate de la 1 Ianuarie 1895 pînă la 31 Octombrie 1896,—s'aŭ prezintat următoarele publicaţiunĭ:

Broşteanu (P.), Istoria împăratuluĭ Traian de Dr. H. Francke. Traducere autorizată. Braşov, 1895, 1896.

Broşteanu (P.), Traĭsta cu poveştĭ. Braşov, 1896.

Occonomu (Ciru), Răzbunarea luĭ Anastase etc. Bucureştĭ, 1896.

Reteganul (I. Pop), Poveştĭ din popor, Sibiŭ, 1895.

Rosetti (R. D.), Sincere. Poĭeziĭ. Bucureştĭ, 1897.

Valentineanu (I. G.), Exilul Romînilor în Rusia, Bucureştĭ 1896.

Vlahuţă (A.), In vîltoare, Nuvele. Tîrgu-Jiŭ, 1896.

Zanne (Iuliu), Proverbele Romînilor. Vol. I. Bucureştĭ, 1895.

3. *Premiul Adamachi*, de 5,000 leĭ, care este a se da uneĭ cărţĭ scrisă în limba romînă, cu un cuprins moral de orĭ-ce natură, şi apărută în cursul anuluĭ pînă la 31 Octombrie 1896, s'aŭ prezintat următoarele lucrărĭ:

Luka (Dr.), Procedeĭe pentru explorarea reflexelor tendinoase. Bucureştĭ, 1896.

„ „ Băile de mare de la Constanţa, Constanţa, 1896.

Manliu (I.), Povăţuitorul limbeĭ romîne în în clasele primare. Bucureştĭ, 1896.

Rădoĭ (I.), Chestia agrară în Romînia, Bucureştĭ, 1895.

4. La *Premiul Statuluĭ Lazăr*, de 5,000 leĭ, care este a se da celeĭ maĭ bune lucrărĭ în limba romînă asupra subiectuluĭ: *„Studiul vinurilor din Romînia din punctul de vedere economic şi al compoziţiuneĭ lor chimice“*, s'aŭ prezintat 2 manuscripte cu următoarele devize:

„Cunoaşte-te pe tine însuţĭ“.

„Prin răbdare şi stăruinţă tot-d'a-una se poate face ceva“.

*

Publicaţiunile şi manuscrisele prezintate la aceste concursurĭ în termenele regulamentare anunţate de Academie aŭ fost trimise spre studiare comisiunilor alese pentru acest scop în seziunea trecută.

Evenimentele din Orient

Revoluţie generală

„Neues Wiener Tagblatt“ află că Grecia trimite pe faţă insurgenţĭ şi muniţiunĭ în Macedonia şi insulele turceştĭ. Guvernul grec prepară dar o revoluţie generală în toată Turcia.

Ţarina văduvă

Ţarina văduvă pleacă la Kopenhaga pentru a se întîlni cu prinţesa moştenitoare engleză, pentru ca împreună să inziste pe lîngă fratele lor regele George, ca să aplaneze chestia cretană.

Cete armate în Macedonia

Oficioasa „Corespondenţa Politică“ află că

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

33

PE DRUMUL CRIMEI

Partea a doua

PE DRUMURILE MARI

VII

Atuncĭ intraŭ în cîte o cîrcĭumă şi beaŭ puţin vin.

Se culcaŭ tot prin hambare.

Cu cît se apropĭaŭ de Paris, cerşetoritul era maĭ anevoĭe, pîĭnea devenea rară.

Adesea îĭ refuzaŭ cu înjurăturĭ şi îĭ privĭaŭ cu bănuĭală.

Pe drum întîlnĭaŭ case frumoase şi cochete, de-a-lungul maluluĭ Seneĭ.

Boroville, cu privirĭ rele, repetă:

— Ţara e bogată... sînt treburĭ de făcut.

Petrecură o noapte întreagă într'un şanţ, de frica jandarmilor.

Boroville în noaptea aceea nu dormi.

De la o vreme se sculă şi apucă spre Sena.

Umblă multă vreme, apropiindu-se de vile cu mare prudenţă.

Dar nu-ĭ era frică, din potrivă, dorĭa să izbutească.

Era născut ca să facă răŭ.

Făcea răŭ fără mustrare, cu orgoliŭ.

De odată se opri.

In faţa luĭ era zidul unuĭ parc imens.

Merse pe lîngă zid pînă la spatele caseĭ.

Casa era nelocuită.

Dintr'o aruncătură de ochĭ sigură şi deja experimentată, înţelese că aleele carĭ eraŭ bine întreţinute, chĭar în timpul ĭerneĭ cereaŭ prezenţa unuĭ grădinar.

Nu se înşela.

In mijlocul ziduluĭ era o căsuţă cu un etaj.

— Nimic de făcut, murmură Boroville.

Şi era să-şĭ urmeze calea, cînd poarta caseĭ se deschise şi un bărbat şi o femeĭe ĭeşiră.

Femeĭa închise poarta cu cheĭa.

Era decĭ grădinarul şi grădinăreasa.

Boroville nu avu de cît vremea să se culce lîngă zid.

Noaptea era întunecoasă.

Nu-l văzură.

Trecură aşa de aproape de dînsul, în cît auzi pe grădinar zicînd:

— Localitatea-ĭ pacĭnică. Nu se aude vorbindu-se de nimic.

Iar femeĭa răspunse:

— Dar nu ĭ departe şi n'o să lipsim mult.

— Cel mult o jumătate de oră, zise bărbatul.

Trecură şi se pĭerdură în întuneric, către Mantes.

Boroville se sculă încet şi, pe lîngă zid, se apropie.

Casa grădinaruluĭ era închisă.

Cu multă băgare de seamă, servindu-se de o pĭatră, făcu o spărtură în geam, scoase apoĭ una cîte una bucăţelile şi prin deschizătura prin care ĭeşea aĭerul cald din camera bine încălzită, se lăsă înăuntru.

In sobă ardea niţel foc.

Aprinse o lumînare, văzu un scrin într'un colţ şi încercă să-l deschidă, dar nu izbuti.

Era grăbit.

Puse mîna pe un obĭect de fontă, ornat cu un cap de italian, cu pălărie cu bordurĭ late şi dintr'o lovitură sparse mobila.

Degetele luĭ avide, cam tremurătoare de astă-dată, scotoceaŭ cu furie.

Găsi o grămadă de pĭese albe amestecate cu pĭese de aur.

Culese tot şi băgă în buzunar.

Se uĭtă împrejur ca să se asigure dacă nu-ĭ scapă vre-un obĭect de preţ, cînd un strigăt înăbuşit, venind de la uşă, îl făcu să tresară.

— Ah! Afurisitul! Afurisitul!

Era grădinarul.

De departe, întorcîndu-se din întîmplare, văzuse lumină în casa luĭ.

Işĭ lăsă femeĭa să-şĭ continuĭe calea şi dînsul se înturnă.

Deschise poarta şi se repezi la Boroville.

Dar acesta, după ce-ĭ trecu prima spaimă, îşĭ căpătă tot sîngele rece.

Puse mîna pe obĭectul greŭ de fontă cu care spărsese scrinul şi pe cînd grădinarul îl strîngea de gît, strigînd ajutor, îĭ sfărîmă capul cu o singură lovitură...

Omul întinse braţele fără să dea nicĭ un suspin şi căzu.

Era mort...

Boroville făcu un gest de nepăsare:

— Vina luĭ! zise.

Uşa era deschisă în lăturĭ.

Stinse lumînarea şi o luă la fugă prin întuneric.

Iar în buzunărĭ sunaŭ pĭesele albe, carĭ se lovĭaŭ de cele de aur.

După o jumătate de oră, ajunse la ceĭ doĭ băĭeţĭ.

Eĭ nu dormĭaŭ.

Frigul era aspru.

Tremuraŭ.

— Faceţĭ ca mine, zise Boroville, umblaţĭ.

— Da, e maĭ bine, zise Criquet.

— Aide, scoală-te, Charlot.

Acesta încercă.

Pĭcĭoarele-ĭ eraŭ amorţite,

Şovăĭa.

Boroville îl sprijini.

Se grăbĭa să se depărteze.

Acuma că avea banĭ, putea să ĭa drumul de fĭer.

După cîte-va minute, Charlot era aproape înzdrăvenit.

Cîte treĭ mergeaŭ foarte repede şi înconjuraŭ mereŭ casele şi porţile locuite.

Dimineaţa fură nevoiţĭ să se oprească.

Charlot şi Criquet nu maĭ puteaŭ.

— Curaj, zise Boroville, am cu ce să vă întăresc.

Şi se lovi peste buzunar.

— Aĭ banĭ?

— Puţinĭ.

Charlot se îngrozi.

Aĭerul sinistru al luĭ Boroville îl spăĭmîntă.

Cît despre Criquet, naiv, repeta:

— Are noroc, Boroville!

— Ia să ne înţelegem. Unde voiţĭ să vă conduc?... Putem lua trenul şi să descindem la Paris. Eŭ aş fi de părere să maĭ explorez provincia... Sînt afacerĭ de făcut...

— Eŭ mă duc spre Maubeuge, zise Charlot. Vreaŭ să văd pe Bertina.

— Şi eŭ, tot aşa, zise Criquet.

— Bine, fie şi Maubeuge...

— Dar de cît nu maĭ pot, Boroville! zise Charlot.

Şi se lăsă jos pe marginea Seneĭ.

— Fie, să ne odihnim, zise Boroville.

Şi dînd parale luĭ Criquet, spuse:

— Ţine, Criquet, poţĭ să găseştĭ vre-o cîrciumă prin prejur. Cumpără pîĭne, brînză şi niţel rachiŭ...

Charlot îl privĭa şi de odată se îngălbeni cumplit.

In timpul nopţeĭ nu observase nimic extraordinar la Boroville.

Pe mînicile vesteĭ eraŭ urme de sînge uscat, dar foarte vizibile.

Pe mîĭnĭ ĭarăşĭ urme de sînge; pe umerĭ de asemenea sînge.

Charlot, îngrozit, întrebă:

— Ce aĭ colea?...

Boroville se făcu vînăt.

Dar venindu-şĭ repede în fire, zise:

— Mĭ-a curs sînge din nas.

Se duse apoĭ pe marginea apeĭ şi se spălă făcînd să dispară orĭ-ce urme de sînge.

Charlot îl privĭa şi în capul luĭ două ideĭ se apropiaŭ, ca să se confunde şi să devie în curînd una singură:

Baniĭ misterioşĭ carĭ umpleaŭ buzunarele luĭ Boroville!

Sîngele care-ĭ mînjea vestmintele!

Plecară cu toţiĭ.

Charlot care mergea în urmă se uĭta maşinaliceşte la umeriĭ asasinuluĭ, peste carĭ ţîşnise sîngele grădinaruluĭ.

Ajunseră la un han.

Boroville plăti înainte.

După ce dejunară, Criquet şi cu Charlot petrecură restul zileĭ dormind.

Boroville încercă să doarmă, dar în zadar! Prins ca de frigurĭ, nu putea să stea loculuĭ.

Ceru un litru de vin în cameră.

In curînd fu beat mort.

Pe la cincĭ ore, Charlot se deşteptă.

Se simţĭa dispus şi înzdrăvenit.

Se scoborî fără să facă zgomot, ca să nu deştepte pe Criquet.

In bucătărie, bărînul hangiŭ îşĭ pregătĭa mîncarea de seară.

— Ce o să mîncaţĭ la cină? întrebă pe băĭat.

— Ce-ĭ vrea să ne daĭ.

Hangiul părea cam apucat de curiozitate.

— De sigur, vă ducoţĭ la Paris?

— Nŭ. Ce să facem la Paris? Credem că vom găsi de lucru în cale, la vre-o fabrică, la vre-o uzină.

(Va urma).

cetele de revoluționari greci armate de societatea „Ethaiki Hetäria" aŭ sosit în Macedonia, unde pregătesc o revoluție.

Albanezii în Epir

Șefii triburilor albaneze aŭ cerut ca trupele albaneze să fie întrebuințate numaĭ în Epir. Pînă acuma sînt 13 miĭ de voluntarĭ albanezĭ sub drapelul turc.

Neincrederea Rusieĭ

Oficiosul rus „Nowoje Vremja" spune că divergința de opinie între opoziție și guvernul englez este o comedie pentru a masca atitudinea Anglieĭ.

Neincrederea în politica și propunerile guvernuluĭ englez e atît de mare în Rusia, că cu greŭ se va putea ajunge la o înțelegere cu Anglia.

Armata turcească

Corespondentul din Tesalia al ziaruluĭ german Vossiche Zeitung *scrie următoarele cu privire la armata turcească:*

Turcia are la granița greacă 32 de miĭ de soldațĭ, dintre carĭ șease miĭ cavalerie și apoĭ 160 tunurĭ Krupp.

Cavaleria nu dispune de cît de două miĭ de caĭ; de-asemenea și artileria e lipsită de caĭ. Vre-o două sute de ofițerĭ germanĭ servesc sub drapelul turc, și, afară de aceștia, nu sînt de loc ofițerĭ instruițĭ.

La Beria Solas *se află al douilea lagăr cu 100 de tunurĭ; dar și acĭ caiĭ lipsesc cu desăvîrșire.*

Blocarea Creteĭ

Marile puterĭ aŭ împărțit în modul următor blocarea Creteĭ: Flotele austro-ungare păzesc Kisamo, Komjkov și apusul Creteĭ; Rusia păzește Akrotiri, Cap Dio, (această din urmă parte împreună cu Anglia); Franța își întinde supraveghiarea de la Spinalonga pînă la Cap Salmone; Italia, partea de sud a Creteĭ pînă la Hierapetra.

Golful Canea formează punctul internațional și este păzit de Germania. Porturile ocupate de marile puterĭ sînt: Canea, Retimo, Candia, Sitia și Kisamo.

Val.

CULISELE POLITICE

Regele și demisia D-luĭ Cantacuzino

Budgetele.—Regele.— Mărunțeiĭ.

La întrunirea ce s'a ținut aseară la D. Ferichidi, n'aŭ luat parte de cît vre-o 50 de senatorĭ și deputațĭ.

Aceasta l-a convins pe conducătorĭ că o luptă decisivă nu se poate da guvernuluĭ. De aceea discursurile rostite aŭ fost maĭ mult panigiricul guvernuluĭ Dim. Sturdza.

Budgetele

Șeful a spus soldaților că trebuĭe să dea budgetele, de oare-ce regele cere aceasta. De alt-fel ar fi și greŭ să combată budgetele făcute de D. Gogu Cantacuzino.

Se va încerca însă lupta asupra altor chestiĭ și se vor combate cu înverșunare următoarele proiecte de lege: Casa Rurală și C. F. P. în Senat și Exproprierile, la Cameră.

Aceste proiecte de lege, a spus D. Dim. Sturdza, nu trebuĭe să treacă, pentru că ele sînt în complectă contrazicere cu lupta liberalilor, din opoziție.

Regele

D. Dim. Sturdza și cu partizaniĭ săĭ își pierd pe fie-ce zi terenul la palat.

— Regele, spunea o persoană palatistă, este foarte supărat pe D. Gogu Cantacuzino că șĭ-a dat demisia înainte de a trece budgetele și legile financiare în legătură cu budgetul.

Se spune chiar că regele ar fi spus:

„D. Cantacuzino e prea mult om de partid și prea puțin om de stat."

Mărunțeiĭ

Ceĭ mărunțĭ dintre sturdziștĭ sînt însă teribilĭ.

Eĭ strigă pe toate tonurile că vechea organizație a partiduluĭ trebuĭe menținută.

— Partidul îl reprezintă D. Sturdza și cu statul săŭ major. Cine se dă la o parte și nu urmează acest stat major, va fi zdrobit.

Convinșĭ că aŭ rămas în infimă minoritate, sturdziștiĭ cred că vor putea prin amenințărĭ și teroare să sperie pe ceĭ carĭ aŭ trecut cu guvernul și să-ĭ treacă iarășĭ sub comanda D-luĭ Sturdza.

Această atitudine însă, este cea maĭ bună dovadă de neputința lor.

Rep.

INFORMAȚIUNĬ

14 MARTIE

Pe strade sînt steagurĭ. Regele serbează proclamarea regatuluĭ. Tunurile aŭ deșteptat dis-de-dimineață țara, pentru ca să-ĭ amintească această serbare.

Deșteptațĭ de bubuitul tunuluĭ și aducîndu-ne aminte că e 14 Martie, ne-a venit în minte și alte fapte carĭ se leagă de această dată.

*

Sînt nouă anĭ de cînd țara și în special Capitala, exasperată de urgiile regimuluĭ liberal, se hotărîse să sfarîme jugul regimuluĭ bandelor.

La bubuitul tunuluĭ, lumea s'a ridicat și a început să se îndrepte, nu spre Mitropolie, unde se oficia serviciul divin pentru proclamarea regatuluĭ, cĭ spre sala „Orfeŭ", unde oratoriĭ opoziției îndemnaŭ pe cetățenĭ la luptă.

Cînd întrunirea răsuna de aplauzele mulțimeĭ adunate, bandele regimuluĭ aŭ dat năvală.

Lumea scoasă din sală era strivită în stradă de cordoanele soldațeștĭ, carĭ închideaŭ într'un careŭ strada Cimpineanu, din dreptul piețeĭ tribunalelor și pînă la teatru.

S'a luptat poporul, a stat toată ziua luptînd cu armata și seara ajunsese la palat.

Cîte capete sparte! cîțĭ nenorocițĭ strivițĭ de caĭ!

*

A doua zi, 15 Martie, s'a dat marele asalt la Mitropolie și seara regimul liberal șĭ-a dat sfîrșitul.

Mica publicitate

De cîte orĭ nu s'a întîmplat ca un biet meseriaș saŭ un sărman slujbaș să nu poată găsi de lucru, numaĭ din pricină că nu cunoștea cuĭ să ofere munca sa!

De cîte orĭ nu s'a văzut oamenĭ doritorĭ de a vinde ceva, căutînd în zadar cumpărătorĭ, pe cînd doritoriĭ de a cumpăra nu aveaŭ cunoștința vînzătoruluĭ și a lucruluĭ de vîndut!

Așa zisele „biurourĭ de informațiunĭ și de plasament", carĭ există și la noĭ de o bucată de vreme, nu aŭ alt scop, cele maĭ multe, de cît să exploateze naivitatea lesne-credincioșilor, oferind speranțe, vecinic speranțe, în schimbul „taxeĭ anticipative" ce se percepe ca drept de înscriere în biuroŭ.

Publicitatea preseĭ, singura care putea să stabilească relațiunĭ între cererĭ și oferte de muncă, între cumpărătorĭ și vînzătorĭ de obiecte, imobile, etc., și ast-fel să înlăture exploatarea neomenoasă a unor „biurourĭ de intermediarĭ", nu putea fi accesibilă orĭ-căreĭ pungĭ, tarifele de publicitate fiind în genere foarte scumpe. Numaĭ mariĭ comercianțĭ, mariĭ industriașĭ pot beneficia de foloasele publicitățeĭ prin presă.

Pentru a pune și la dispoziția modestuluĭ funcționar saŭ meseriaș, acest puternic mijloc de a se recomanda publiculuĭ, am luat hotărîrea ca ODATĂ PE SĂPTĂMÎNĂ, JOIA, „Adevĕrul" să adăpostească în coloanele sale de anunciurĭ, sub rubrica MICA PUBLICITATE, toate „cererile și ofertele de slujbe", anunciurile micĭ de „vînzărĭ și închirierĭ, de cursurĭ și meditațiĭ, de fondurĭ de comerciŭ și de obiecte pierdute".

Aceste micĭ anunciurĭ vor fi taxate cu prețul cel maĭ redus posibil de 15 BANĬ LINIA, care în alte zile costă între 50 b. și 1 leŭ; patru liniĭ vor costa 50 BANĬ și nu se va admite un anunciŭ maĭ mare de cît PATRU LINIĬ.

Cu acest mijloc, credem că satisfacem și interesele micuĭ neguțător, micuĭ proprietar, ale slujbașuluĭ și muncitoruluĭ, punîndu-le la îndemînă un mijloc de care pînă astă-zĭ nu aŭ putut face întrebuințare.

În numĕrul de Joĭ decĭ, începem a da, sub rubrica „Mica publicitate", acele anunciurĭ de o camdată, carĭ, sosite zilele acestea la administrație, nu aŭ fost refuzate, conform obiceiuluĭ tradițional.

Căzuse guvernul după ce glonțul luĭ Silaghy ucisese pe ușierul Nicolae.

*

Zilele de 14 și 15 Martie formează o pagină tristă în viața partiduluĭ liberal și conducătoriĭ de azĭ nu maĭ sînt în stare să șteargă această pagină.

T.

*

Miniștriĭ aŭ ținut azĭ un consiliŭ la ministerul de interne.

A fost vorba dacă proiectul de lege asupra patentelor maĭ trebuĭe adus saŭ nu în discuțiunea Camereĭ.

D. Lascar a fost de părere să se ia în aceastā privință o înțelegere cu comitetul delegaților, cu D. Fleva și amiciĭ săĭ, cum și cu maĭ mulțĭ deputațĭ din majoritate.

In cazul cînd ar predomina părere să re renunțe la acest proiect, el va fi lăsat în părăsire.

D. Lascar nu vrea cu nicĭ un chip să dea D-luĭ Fleva o armă de opoziție în contra guvernuluĭ.

Odată cu numărul de mîne, vom distribui cetitorilor și abonaților noștri importantul discurs al amiculuĭ nostru V. Gh. Morțun, deputatul colegiuluĭ al II-lea de Roman, discurs rostit în Cameră cu ocaziunea discuțiuneĭ legeĭ Caseĭ Rurale.

Cetitorĭ dar, sînt rugațĭ a cere vînzătorilor, chioșcarilor și tuturor depozitarilor ziaruluĭ, odată cu numărul de mîne, acest supliment care este absolut gratuit.

D. N. Fleva a avut azĭ o întrevedere cu D. P. S. Aurelian. A fost vorba de atitudinea pe care trebuĭe s'o aibă D. Fleva pînă la închiderea Camerelor.

E probabil că fleviștiĭ se vor ferĭ să facă jocul D-luĭ D. Sturdza.

D. Aurelian a spus,—nu știm dacă lucrul se va realiza — că după închiderea Corpurilor Legiuitoare, va lua pe D. Fleva în guvern.

D. Emil Costinescu, raportor general al budgetuluĭ, își va depune Lunĭ raportul pe biuroul Camereĭ.

Discuțiunea generală asupra budgetelor va începe Joĭ.

Din Galațĭ, D. Alex. V. Boldiman a primit următoarea telegramă:

Adînc mișcațĭ pentru nobila și inimoasa apărare a drepturilor cretanilor asuprițĭ și a elenizmuluĭ, vă rugăm să primițĭ eterna noastră recunoștință.

Ellinicon Somation Ermis.

*

Directorul nostru a maĭ primit următoarea telegramă:

Vă mulțumim cu recunoștință pentru articolele D-v. simpatice cauzeĭ poporuluĭ elen.

In numele elenilor din Ostrov,

Gheorghiadis, Cladas.

Azĭ dimineață, D-niĭ Aurelian și Lascar aŭ fost la palat.

D. Aurelian a supus semnătureĭ regeluĭ decretul de prelungire a sesiuneĭ Corpurilor Legiuitoare pînă la 24 Martie inclusiv, iar D. Lascar maĭ multe decrete de numirĭ în administrație.

D. Vasile Lascar, ministru de interne, va depune azĭ pe biuroul Camereĭ proiectul de lege relativ la autorizarea județuluĭ Botoșanĭ de a contracta un împrumut de un milion leĭ, necesar pentru construirea maĭ multor școale și cazărmĭ.

Ministerul de interne, prin noul budget, a prevăzut un spor de 340 geandarmĭ ruralĭ.

O mulțime de prefecțĭ aŭ sosit în Capitală, în urma ruptureĭ guvernuluĭ cu sturdziștiĭ.

Pînă în ultimul moment, nicĭ unul din eĭ nu șĭ-a dat dimisia.

D. Lascar a primit azĭ pe maĭ mulțĭ prefecțĭ la ministerul de interne.

La ministerul de culte și instrucțiune e o mare zăpăceală de cînd cu criza.

D. Sihleanu nu maĭ vrea să asculte de loc de ministru, pe care-l califică de incapabil, și face acte fără avizul și știrea D-luĭ Mîrzescu.

Acesta a dat a înțelege D-luĭ Sihleanu să-șĭ dea demisiunea. D. Sihleanu nu vrea să știe însă de nimic, și a spus că maĭ înainte de a demisiona D-sa, se va duce D. Mîrzescu.

Aseară, la ministerul de interne, s'a întrunit din noŭ comisiunea consiliuluĭ sanitar, pentru a decide asupra modificăreĭ legeĭ sanitare.

Azĭ, D. Aurelian a făcut o lungă vizită D-luĭ N. Fleva. In cercurile politice se comentează mult această întrevedere.

Evenimentele din Orient și oameniĭ carĭ joacă un rol în aceste complicațiunĭ, preocupă întreaga lume. Adevĕrul ilustrat *de Duminecă viitoare a voit să fie, ca în tot-d'a-una, în curent, și toate cele patru paginĭ de ilustrațiunĭ vor fi sacrificate războiuluĭ greco-turc. Prima pagină va cuprinde portretul luĭ Theodor Delyannis, primul-ministru al Grecieĭ; a doua va cuprinde un episod din luptele din Creta; a treia va arăta demonstrațiunile entuziaste ale atenianilor și a patra va reprezinta o vînzare publică de arme la Atena.*

Toate aceste ilustrațiunĭ, executate cu măestrie de desenatorul nostru D. Artakino, pune Adevĕrul ilustrat *pe aceeașĭ treaptă cu principalele publicațiunĭ din străinătate.*

Cititorii găsesc în pag. IV-a BURSELE.

ȘTIRI TEATRALE

Societatea *Lyra Romînă* va da în seara de 15 Martie, o *Serată artistică*, urmată de dans.

Corpurile Legiuitoare

DE LA CAMERĂ

— Prin telefon —

Ședința de la 14 Martie, 1897.

D. locot.-col. Casimir spune că astă-zĭ se împlinesc 16 anĭ de cînd s'a declarat independența Romînieĭ, în urma gloriosuluĭ războiŭ de la 1877 și propune ca să se ridice în Capitala țăreĭ, un monument în onoarea vitejilor ofițerĭ și soldațĭ morțĭ pe cîmpiile Bulgarieĭ pentru apărarea patrieĭ.

Citește apoĭ în acest scop un proiect de lege, semnat de un mare număr de deputațĭ și prin care se deschide pe seama ministeruluĭ de războiŭ, creditul necesar pentru ridicarea acestuĭ monument. Camera primește proiectul cu aplauze prelungite și în unanimitate.

D. Mîrzescu depune un proiect de lege pentru răscumpărarea tîrguluĭ Herța.

*

Se intră în ordinea zileĭ.

D. Enășescu își dezvoltă interpelarea adresată ministruluĭ de justiție, relativ la procesul Fischer. D-sa spune că procurorul general al Curțeĭ de Apel din Bucureștĭ șĭ-a permis să insulte în acest proces pe maĭ mulțĭ deputațĭ carĭ figuraŭ ca martorĭ. Intreabă apoĭ pe D. ministru de justiție ce măsurĭ a luat în contra acestuĭ magistrat.

DE LA SENAT

Ședința de la 14 Martie 1897

D. Dim. Sturdza citește un lung discurs, relativ la importanța zileĭ de 14 Martie.

ULTIMA ORĂ

Guvernul nu vroia să ia parte la confatuirea convocată pentru astă-seară la Senat de sturdziștĭ.

Azĭ, înainte să se deschidă ședința Senatuluĭ, D. Dim. Sturdza a avut o lungă convorbire cu D. V. Lascar—chiar în incinta—asupra acesteĭ cestiunĭ.

D. Dim. Sturdza ĭ-a spus că trebuĭe numaĭ de cît să se lămurească situația și dacă guvernul se opune la ținerea confatuireĭ, să se știe că el se rupe de D-sa.

D. V. Lascar, după multe încercărĭ de a face pe D. Sturdza să cedeze la confătuire, a cedat D-sa.

*

Imediat D. Dim. Sturdza a dat ordin să se afișeze pe toate ușile și zidurile Senatuluĭ convocarea majorităților la confătuire pentru astă-seară la orele 8 și jum.

*

Astă-seară, sturdziștiĭ vor căuta să se orienteze maĭ sigur asupra dispozițiilor majorităților, punînd din noŭ chestia șefieĭ D-luĭ Dim. Sturdza.

E probabil că de mîne eĭ vor fi silițĭ să se supuie, saŭ să lupte ca franc opoziționiștĭ.

Plecarea moștenitoruluĭ grec

Atena, 14 Martie.— Prințul moștenitor pleacă mîine dimineață la orele 4 în Tesalia, spre a se pune în fruntea trupelor.

D. Delyannis a declarat citor-va deputațĭ că guvernul insistă în linia de conduită urmată de Grecia pînă astă-zĭ și că ar voi să cunoască opinia diplomațieĭ asupra ideeĭ de a face din Creta o provincie identică Bosnieĭ, în cazul cînd anexarea ar deveni imposibilă.

Fortificațiile ridicate de turcĭ la Preveza, fiind distruse, incidentul greco-turc este aplanat.

Spectacole

Vinerĭ, 14 Martie, 1897.

TEATRUL NAȚIONAL.— Beneficiul D-neĭ Maria Vasilescu. Se va juca: *In ziua scadențeĭ*, de Carmen Sylva. și *Soacră de deputat*, de Bisson.

TEATRUL BULEVARD. — *Batalionul de dame.— Demonul de aur, Bianca Desroches, José Hurgini.*

CIRCUL SIDOLI.— Reprezintație.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucureşti* 13/25 Martie 1897.

VIENA	
Napoleonul. . .	Fl.
Rubla	»
Credit. Anstalt. .	»
Cred. fonc. austr.	»
„ ungar . .	»
Drum de fer austr.	»
Lombarda. . . .	»
Alpines.	»
Losurĭ turceştĭ. .	»
Renta Romînă 5%	»
Rentă perp. austr.	»
» arg. »	»
» aur »	»
» » ungară	»
Schimb Londra .	»
Paris . .	»
Berlin. .	»
Amsterdam	»
Belgia .	»
Italia . .	»
Tendinţa calmă	
Francfurt	
Renta Romînă 5%	Fl. 99.50
» » 4%	» 87 »
BERLIN	
Napoleonul	„ 16.215
Rubla	« 206.65
Discento.	« 203.90
Schimb-Londra. . .	« 20.29
« Paris. . . .	« 81.05
« Amsterdam	« 168.50
« Viena . . .	« 169.45
» Belgia . . .	» 80.65
» Italia	» 76.75
Ren. Rom. 5%	Fl. 99.20
» » 1890 4%	» 87 50
» » 1891 4%	» 87.50
» » 1896 4%	» 87.50
Imp. mun. Bucur.	» 99.60
Tendinţa	
PARIS	
Banca Otomană . .	» 515. „
Losurile Turceştĭ.	» 90. „
Impr. Egyptian. . .	» 539. »
„ Helenic. . . .	„ —
Drum de fier austr.	„ 740 »
Alpines	„ 184.
Renta Fran. 3½%	„ 1 6.40
„ „ 3%	„ 102.55
Ren. Romînă 5%	„ 100.257
„ „ 4%	„ —
„ „ 1896 4%	„ —
Ren. Italiană	„ 90.50
„ Ungară. . . .	„ —
Schimb Londra . .	„ 25.15
„ Paris	„ —
Amsteadam	„ 205.75
„ Berlin . . .	„ 122.15
„ Belgia . . .	» 51.83
» Italia. . . .	» 51.18
Tendinţa slabă	

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă.	lei 104½
5% » amor. 1881 .	» 100⅜
5% » » (Im. 1892	» 99½
5% » » din 1893	» 99½
5% » » 1894 int.	» 96½
4% » » (Im. 32½ milioane	» 87½
4% » » (Im. 50 milioane)	» 88
4% » » (Im. 274 milioane)	» 88¼
4% » » (Im. 45 mil.) 1891	» 88
4% » » (Im. 120 mil.) 1894	» 88
4% » » (Im. 90 mil.) 1896	» 88¼
5% » C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale)	» 102½
10 Oblig. Casei Pensiunil. a 300 lei	» 297
Imprumuturĭ de oraşe	
5% Oblig. Comunei Bucureştĭ 1885	lei 96½
5% Oblig. Comunei Bucureştĭ 1884	» —
5% Oblig. Comunei Bucureşti 1888	» —
5% Oblig. Comunei Bucureşti 1890	» 97½
Idem Idem 1895	» 95½
Imprumuturĭ de Societăţi	
5% Scr. fonc. rurale	lei 92¾
5% » » urb. Buc.	» 88⅝
5% » » » Iaşĭ	» 84¾
6% Obl. Soc. Bas. art.	—
Acţiunĭ	
Banca Naţ. Romîniei	lei —
Banca Agricolă	» —
Banca Romîniei	»
Soc. asig. Dacia-Rom.	» —
» » Naţională	» —
» » reas. Patria	» —
» rom. con. luc. p.	» —
» de Basalt artific.	» —
» Letea	» —
» pen. fabr. hîrtiei Bistriţa	» —
» furn. mil. incăl.	» —
» căĭ fer. tramway	» —
Ac. Soc. Baia Cent.	» —
Schimbul	
Londra.	25.32½/31¾
Paris.	100.55.50
Francia..	—
Viena.	2.11½/⅜
Berlin	124.10.124
Belgia	99.85
Elveţia	—

BURSA CEREALELOR

(Prin fir telegrafic)

13/25 Martie 1897.

Din streinătate

LONDRA	
Grîŭ preţul minim..	79.318
Porumb.	30.114
Grîŭ preţul maxim.	—
ANVERS	
Grîŭ	17. „
Porumb.	9.314
NEW-YORK	
Grîŭ	80.618
Porumb.	30.518

Din ţară

Grîŭ	he. 5600	l. 57	p. 10.	
»	» 1000	» 56¼	» 9.70	
Por.	» 6000	» 57⅝	» 5.20	
»	» 12200	» 56¾	» 4.95	
»	» 1800	» 58¾	» 5 25	
»	» 1880	» %k.	» 8.28	
»	» 11000	» 58½	» 5.50	
»	» 1100	» %k.	» 8.22½	
»	„ 15500	» 56	» 5.35	
Sec.	„ 1500	„ 58½	„ 7.	
Orz	„ 17 v	„ 48¾	„ 8.30	
S. in	„ 800	„	„ 11.11	
Por.	„ 80.0	„ 58¾	„ 5.20	

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevărul» Pasagiul Băncei Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda